

การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่กับประสิทธิผลการบริหารงาน
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
New Government Administration and Management Effectiveness
Demonstration School of Suan Sunandha Rajabhat University

เจตนา ศาสตร์ประเสริฐ¹ วรวิทย์ จินดาพล²

Jattana Sartprasert, Worawit Chindapol

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ของบุคลากรโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 2) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลองค์การของบุคลากรโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่กับประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 145 คน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ของบุคลากรโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลองค์การของบุคลากรโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่กับประสิทธิผลองค์การ ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในความคิดเห็นของบุคลากร พบว่า การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่มีความสัมพันธ์สัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับต่ำ ($r=0.041$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ ด้านการมุ่งความเป็นเลิศสู่องค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง มีความสัมพันธ์สัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลองค์การ

Received: 2022-10-06 Revised: 2022-12-08 Accepted: 2022-12-22

¹ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา Master of Public Administration Program in Public Policy, Graduate School, Suan Sunandha Rajabhat University. Corresponding Author e-mail: kannika.th@ssru.ac.th

² หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา Master of Public Administration Program in Public Policy, Graduate School, Suan Sunandha Rajabhat University

ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทน์ ด้านความสามารถในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาโรงเรียนในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับต่ำ ($r=0.165$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และมีความสัมพันธ์สัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลองค์กรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทน์ ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับต่ำ ($r=0.214$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

คำสำคัญ (Keywords): การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่; ประสิทธิภาพองค์กร

Abstract

The purposes of this research were to study 1) the opinion level of the new government administration of the personnel of the Suan Sunandha Rajabhat Rajabhat University Demonstration School; 2) the opinion level about the organizational effectiveness of the personnel of the Demonstration School of Suan Sunandha Rajabhat University; and 3) the relationship between new government administration and organizational effectiveness of the Demonstration School of Suan Sunandha Rajabhat University. A total of 145 teachers and academic staff were drawn to be the sample of the study, which is quantitative research. The research tool was a questionnaire. The research instrument, a questionnaire, was used to collect the data which were analyzed by descriptive statistics (frequency, percentage, mean, standard deviation) and correlation analysis. The results showed as follows: 1) The level of opinions about the new government administration of the personnel of the Suan Sunandha Rajabhat Rajabhat University Demonstration School as a whole was at a high level. 2) The opinion level about the organizational effectiveness of the personnel of the Demonstration School of Suan Sunandha Rajabhat University as a whole was at a high level. 3) The results of an analysis of the relationship between the new government administration and the organizational effectiveness of the Demonstration School of Suan Sunandha Rajabhat University in the opinions of personnel found that the new style of public administration had a positive relationship with the organizational effectiveness of the Demonstration School of Suan Sunandha Rajabhat University in the same direction was at a low level ($r=0.041$) at a statistical significance level of .05. When considering each aspect, it was found that the new approach of government administration in terms of excellence towards organizations with high performance was positively correlated with organizational effectiveness of Suan Sunandha

Rajabhat University. The ability to change and develop schools in the same direction was low ($r=0.165$) at the statistical significance level of .05 and positively correlated with organizational effectiveness of Rajabhat University.

Keywords: New Government Administration, Organizational Effectiveness

บทนำ (Introduction)

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในพระอุปถัมภ์ฯ เป็นโรงเรียนสาธิตในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เปิดทำการสอนครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2480 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในพระอุปถัมภ์ฯ ประวัติความเป็นมา พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นในปลายรัชกาล สำหรับเป็นที่ประทับพักผ่อนพระราชอิริยาบถแทนการเสด็จประพาสหัวเมือง จึงพระราชทานกระแสพระราชดำริให้กะแบบแปลนแผนผังมีลักษณะเป็นสวนป่ากลาย ๆ นอกจากนี้ยังมีพระราชดำริไว้ล่วงหน้าเพื่อให้เป็นที่ประทับของพระมเหสี พระราชธิดา เมื่อเปลี่ยนรัชกาลของพระองค์แล้ว การที่พระองค์พระราชทานนามสถานที่แห่งนี้ว่า "สวนสุนันทา" เพื่อเป็นพระราชอนุสรณ์ถึงพระอัครมเหสีสมเด็จพระนางเจ้าสุนันทากุมารีรัตน์พระบรมราชเทวี ซึ่งสิ้นพระชนม์เมื่อ พ.ศ. 2423 ต่อมา "สวนสุนันทา" เปลี่ยนสภาพเป็นสถานศึกษา ทางราชการได้แบ่งอาณาเขตส่วนหนึ่งเป็นโรงเรียนสวนสุนันทาวิทยาลัย ส่วนหนึ่งเป็นโรงเรียนการเรือน และอีกส่วนหนึ่งเป็นหน่วยงานของกระทรวงมหาดไทย

ครั้งแรกเมื่อสวนสุนันทาได้เปลี่ยนเป็นสถานศึกษานั้น กระทรวงศึกษาธิการให้จัดตั้งเป็นสถานศึกษาของ กุสสตรีมีชื่อว่า โรงเรียนสวนสุนันทาวิทยาลัย อาจารย์นิลรัตน์ บรรลือธีรศาสตร์ เป็นอาจารย์ใหญ่ เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2480 ในระยะเริ่มแรก กระทรวงศึกษาธิการให้ย้ายนักเรียนมาจากหลายโรงเรียนเช่น โรงเรียนเบญจมราชาลัย โรงเรียนโชติเวช และโรงเรียนเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ จัดการสอนตั้งแต่ระดับชั้น เตรียมประถม จนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 8 และรับผู้ที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 8 เข้าศึกษาประโยคครูประถม หลักสูตร 1 ปี

ในปี พ.ศ. 2481 ทางราชการให้ทดสอบนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 8 ในโรงเรียนทั่วไป (ให้มีสอนเฉพาะที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาแห่งเดียว) ทางโรงเรียนจึงจัดการสอนแผนกฝึกหัดครู ประถมขึ้นกำหนดหลักสูตร 3 ปี รับนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 การจัดการศึกษาของโรงเรียนสวนสุนันทาวิทยาลัย จึงมี 3 แผนก คือ 1) แผนกประถมศึกษา (พ.ศ. 2484 ยุบชั้นเตรียมประถม คงเหลือชั้นประถมปีที่ 1 - 4 2) แผนกมัธยมศึกษา 3) แผนกฝึกหัดครู

สำหรับแผนกมัธยม เมื่อยุบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 8 ในปี พ.ศ. 2481 จึงมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 เป็นชั้นสูงสุด และในปี พ.ศ. 2482 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 7 นี้ก็จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 8 ดังนั้นนักเรียนในแผนกมัธยมจึงมีตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 แบ่งเป็น นักเรียน 9 ห้องเรียนคือมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นละ 1 ห้องเรียน รวม 3 ห้องเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 6 ชั้นละ 2 ห้องเรียน

รวม 6 ห้องเรียน นักเรียนมัธยมแต่งเครื่องแบบเช่นเดียวกับนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา แต่ปักอักษรว่า ส.ส.ว. ที่อกเบื้องซ้าย ในปี พ.ศ. 2501 โรงเรียนสวนสุนันทาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการให้เปลี่ยนชื่อเป็น "วิทยาลัยครูสวนสุนันทา" การจัดการศึกษาในแผนกมัธยมเปลี่ยนเป็น "ฝ่ายมัธยมศึกษา" มีอาจารย์หัวหน้าฝ่าย ครู - อาจารย์ในโรงเรียนมัธยมศึกษาเป็นตัวอย่างกรรณในการดำเนินงาน และรับนักเรียนหญิงที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 เข้าศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และเปลี่ยนอักษรย่อจาก ส.ส.ว. เป็น ส.ว.ส. (สาธิตวิทยาลัยครูสวนสุนันทา)

พ.ศ. 2508 เปลี่ยนแปลงการรับนักเรียนจากนักเรียนหญิงล้วน มาเป็นสหศึกษา ทางวิทยาลัยกำหนดเครื่องแบบของนักเรียนโรงเรียนสาธิตขึ้นใหม่ และใช้กันมาจนปัจจุบัน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นสถานศึกษาตามกฎหมายในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ แต่มีลักษณะแตกต่างจากโรงเรียนสังกัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือเป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยมหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการผลิตบัณฑิตของคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ เป็นสถานศึกษาที่เป็นแหล่งเรียนรู้และฝึกประสบการณ์ของนักศึกษาครู และอาจเป็นต้นแบบในด้านต่างๆ ให้แก่โรงเรียนทั่วไป รวมถึงการจัดการศึกษาเพื่อสนองนโยบายการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษด้วย

การบริหารสถานศึกษาปัจจุบันต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมในหมวดที่ 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะมาตรา 50 (สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา, 2557, หน้า 18) ซึ่งเป็นการกำหนดให้สถานศึกษาและคณะกรรมการสถานศึกษา มีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการบริหารสถานศึกษา ซึ่งจะเน้นประสิทธิภาพของการบริหารสถานศึกษา ตามมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งการบริหารงานผู้บริหารครูผู้สอนบุคลากร ทางการศึกษาและผู้เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจในอำนาจอย่างจริงจังโดยมีองค์กรอิสระทั้งภาครัฐและ เอกชนตลอดจนผู้ปกครองและชุมชนคอยตรวจสอบการปฏิบัติงานของสถานศึกษาในเรื่องนี้ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มาตรา 35 กำหนดให้ สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา 34 (2) มีฐานะเป็นนิติบุคคลการกำหนดให้ สถานศึกษาเป็นนิติบุคคลมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญที่จะทำให้สถานศึกษามีอิสระมีความเข้มแข็ง ในการบริหารเพื่อให้การบริหารเป็นไปอย่างคล่องตัวรวดเร็วและสอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียนสถานศึกษาชุมชนและท้องถิ่น ดังนั้นสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องจัดระบบการบริหารงาน ให้มีประสิทธิภาพสถานศึกษา

ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่า การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่กับประสิทธิภาพองค์กรเป็นเรื่องสำคัญยิ่งตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการและยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัย ให้พร้อมเผชิญหน้ากับความท้าทายที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยนำหลักการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่มาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานเพื่อมุ่งผลสัมฤทธิ์และสนอง

นโยบายจึงเป็นที่มาของการศึกษาวิจัยการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่กับประสิทธิผลการบริหารงาน
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ของบุคลากร
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลองค์การของบุคลากรโรงเรียนสาธิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
3. เพื่อศึกษาศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่กับประสิทธิผล
องค์การของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เพื่อศึกษาถึง
ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่กับประสิทธิผลการบริหารงานของโรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย อาจารย์, บุคลากรทางการศึกษา โดยใช้
วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ โดยใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 145 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้ศึกษาวิจัยได้พิจารณาจากการวิเคราะห์ข้อมูล
ทางสถิติ โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประเภท
บุคลากร ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
ราชภัฏสวนสุนันทา ตามความคิดเห็นของบุคลากร 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการมุ่งเน้นต่อผลสัมฤทธิ์
2) ด้านการมุ่งความเป็นเลิศสู่องค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง 3) ด้านการสร้างแรงจูงใจและให้รางวัล
ตอบแทน

4) ด้านความโปร่งใส มั่นใจ และสามารถตรวจสอบได้

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ตามความเห็นของบุคลากรโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 4 ด้าน ได้แก่

1) ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 2) ความสามารถในการพัฒนา

นักเรียนให้มีทัศนคติทางบวก 3) ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา
4) ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา

ตอนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาใช้เพื่อให้ทราบลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ส่วนสถิติเชิงอนุมาน ใช้ในการวิเคราะห์ เพื่อทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่กับประสิทธิภาพองค์กรของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนสุนันทา จะใช้สถิติการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Pearson Chi-square)

ผลการวิจัย (Research Results)

1. การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ ด้านความโปร่งใส มั่นใจ และสามารถตรวจสอบได้ การสร้างแรงจูงใจและให้รางวัลตอบแทน ด้านการมุ่งความเป็นเลิศ สู่องค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง และด้านการมุ่งเน้นต่อผลสัมฤทธิ์ ตามลำดับ

2. ประสิทธิภาพองค์กรของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีเจตคติทางบวก ความสามารถในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาโรงเรียน และความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่กับประสิทธิภาพองค์กร ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในความคิดเห็นของบุคลากร พบว่า การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่มีความสัมพันธ์สัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพองค์กรของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับต่ำ ($r=0.041$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ ด้านการมุ่งความเป็นเลิศสู่องค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง มีความสัมพันธ์สัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพองค์กรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านความสามารถในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาโรงเรียนในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับต่ำ ($r=0.165$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และมีความสัมพันธ์สัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพองค์กรของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนในทิศทางเดียวกันอยู่ในระดับต่ำ ($r=0.214$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

การวิจัยการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ กับประสิทธิผลองค์การของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งผลการวิจัยที่พบสามารถนำมาเป็นประเด็นสำคัญสำหรับอภิปรายผลได้ดังนี้

การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่

การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก หากเรียงลำดับความสำคัญของค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้ดังนี้

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความโปร่งใส มั่นใจ และสามารถตรวจสอบได้ กรณีนี้อธิบายได้ว่า โรงเรียนสาธิตฯ มีการประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือนเหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่และผลสำเร็จของงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเป็นธรรม ซึ่งสอดคล้องกับการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ.2556 - พ.ศ.2561) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 : การยกระดับความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาในการบริหารราชการแผ่นดิน มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมและวางกลไกให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของทางราชการ ตลอดจนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และมาตรการในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันให้บรรลุผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม

การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ ด้านที่รองลงมาคือ การสร้างแรงจูงใจและให้รางวัลตอบแทน โรงเรียนสาธิตฯ มีการยกย่องยอมรับในผลงานและความประพฤตินในการปฏิบัติหน้าที่ราชการจากเพื่อนร่วมงาน พร้อมสนับสนุนให้ได้รับรางวัลพนักงานดีเด่นแห่งปี สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรุช บุญยฤทธิฐานนท์ (2551) ที่ได้ศึกษา ผลลัพธ์การนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในการปฏิรูประบบราชการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ระบุว่า การนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ พบว่ามีทั้งผลกระทบทางบวกและทางลบต่อขวัญและกำลังใจของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน กล่าวคือ ผลกระทบทางบวก ได้แก่ 1) เจ้าหน้าที่ได้ทำงานในหน้าที่ที่ตรงกับความรู้ความสามารถ 2) เจ้าหน้าที่ที่มีความพึงพอใจกับหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายในปัจจุบัน 3) เจ้าหน้าที่สามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ ลุล่วงตามเป้าหมายเสมอ และผลกระทบทางลบต่อขวัญและกำลังใจของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ได้แก่ 1) ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ต่อการทำงานได้อย่างเป็นอิสระ 2) การได้รับค่าตอบแทนและสวัสดิการที่ไม่เหมาะสมกับความสามารถและงานที่ได้รับมอบหมาย

การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยรองลงมา คือ การมุ่งความเป็นเลิศสู่องค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง กรณีดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นว่า บุคลากรได้รับการส่งเสริมให้เข้าร่วมฝึกอบรมพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับงานที่ทำอยู่ในปัจจุบันและงานที่อาจจะได้รับมอบหมายในอนาคต สอดคล้องกับการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ.2556 - พ.ศ.2561) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 : การพัฒนาองค์การให้มีขีดสมรรถนะสูงและทันสมัย บุคลากรมีความเป็นมืออาชีพ ในเรื่องการส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐมี

การแลกเปลี่ยนประสบการณ์และจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ เพื่อก้าวไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การมุ่งเน้นต่อผลสัมฤทธิ์ กรณีดังกล่าวนี้ อธิบายได้ว่าเนื่องจากโรงเรียนสาธิตฯ มีเป้าหมายในการปฏิบัติงานให้สำเร็จ และมีการกำหนดตัวชี้วัดประเมินผลการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน คือ เป็นมหาวิทยาลัยแม่แบบที่ดีของสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ มุ่งสร้างผลผลิตภาพสูงสุด ของ Pollitt (2001) (อ้างถึงในชมภูษ พูนาค, 2560 : 133) ที่กล่าวว่า การมุ่งผลสัมฤทธิ์มากกว่าปัจจัยนำเข้า และกระบวนการ เน้นตัวชี้วัดและมาตรฐานในการปฏิบัติงาน

การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ ด้านที่รองลงมาคือ การสร้างแรงจูงใจและให้รางวัลตอบแทน โรงเรียนสาธิตฯ มีการยกย่องยอมรับในผลงานและความประพฤตินในการปฏิบัติหน้าที่ราชการจากเพื่อนร่วมงาน พร้อมสนับสนุนให้ได้รับรางวัลพนักงานดีเด่นแห่งปี สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรุช บุญยฤทธานนท์ (2551) ที่ได้ศึกษา ผลลัพธ์การนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในการปฏิรูประบบราชการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ระบุว่า การนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ พบว่ามีทั้งผลกระทบทางบวกและทางลบต่อขวัญและกำลังใจของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน กล่าวคือ ผลกระทบทางบวก ได้แก่ 1) เจ้าหน้าที่ได้ทำงานในหน้าที่ที่ตรงกับความรู้ความสามารถ 2) เจ้าหน้าที่มีความพึงพอใจกับหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับมอบหมายในปัจจุบัน 3) เจ้าหน้าที่สามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ ลุล่วงตามเป้าหมายเสมอ และผลกระทบทางลบต่อขวัญและกำลังใจของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ได้แก่ 1) ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ต่อการทำงานได้อย่างเป็นอิสระ 2) การได้รับค่าตอบแทนและสวัสดิการที่ไม่เหมาะสมกับความสามารถและงานที่ได้รับมอบหมาย

ประสิทธิผลองค์กรของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ประสิทธิผลองค์กรของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประสิทธิผลองค์กรของสถานศึกษา ได้ใช้หลักการแนวคิดของรูปแบบประสิทธิผลองค์กรโดยในปัจจุบันจะใช้ประสิทธิผลองค์กรในรูปของพหุเกณฑ์หรือการบูรณาการที่พัฒนาขึ้นจากดัชนีการรับรู้ประสิทธิผลของโรงเรียน (The Index of Perceived Organizational Effectiveness : IPOE) ของมิสเกลและคณะ (ภารติ อนันต์นาวิ, 2555, หน้า 215) โดยวัดประสิทธิผลของสถานศึกษา 4 มิติ ดังนี้

ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โรงเรียนสาธิตฯ มีประสิทธิผลในระดับมากที่สุด โรงเรียนสาธิตฯ ยังเห็นความสำคัญของปัจจัยอื่นอีกมากที่จะส่งผลให้เกิดคุณภาพที่พึงประสงค์ได้ ดังนั้นถ้ามองในด้านประสิทธิผลการจัดการศึกษา การที่สถานศึกษาสามารถผลิตนักเรียนให้มีความรู้ ความสามารถและมีส่วนร่วมสนับสนุนให้นักเรียน ลงมือปฏิบัติจริง มีจริยธรรม คุณธรรม ที่เหมาะสม สามารถอยู่ร่วมในสังคมและสิ่งแวดล้อมได้อย่างชาญฉลาด สามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ ถือว่าสถานศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jindapong (2006) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการบริหารองค์กรแห่ง การ

เรียนรู้ของผู้บริหารโรงเรียนกับประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สระแก้ว เขต 1 พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สระแก้ว เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ความสามารถในการผลิตนักเรียนให้มีเจตคติทางบวก โรงเรียนสาธิตฯ มีประสิทธิภาพในระดับมาก มีโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมทัศนคติที่ดีแก่นักเรียน ให้ความร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียนเป็นอย่างดี และผู้บริหารเป็นตัวอย่างในการทำกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม สอดคล้องงานวิจัยของพิรุณโปรย สำโรงทอง 2554 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กับการจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู

ความสามารถในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาโรงเรียน โรงเรียนสาธิตฯ มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมาก โดยมหาวิทยาลัยมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ความรู้แก่ชุมชน / สังคม ในรูปแบบของการบริการวิชาการ ซึ่งเป็นหนึ่งในพันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยในปีงบประมาณ 2561 มีการจัดกิจกรรมโครงการบริการวิชาการจำนวนทั้งสิ้น 458 โครงการ (สารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2561) นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยยังมีการประเมินหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง นำผลมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน และเน้นการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งนี้บุคลากรส่วนใหญ่เห็นว่าประสิทธิภาพด้านกระบวนการภายในนี้ มีระดับปฏิบัติที่มีความสำคัญเป็นอันดับที่สอง เนื่องจากกระบวนการภายในจะรวมถึงกระบวนการในการเรียนการสอนทั้งหมด ตลอดจนงานบริหารที่จะสนับสนุนส่งเสริมให้การเรียนการสอนเป็นไปได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาก็สามารถดำเนินงานได้เป็นอย่างดี

ความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน เนื่องจากผู้บริหารและครูผู้สอนมีความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินหรือปัญหาเฉพาะหน้าของโรงเรียนที่เกิดขึ้นได้ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของโรงเรียนเป็นสำคัญ แต่ทั้งนี้มีความเฉลี่ยต่ำกว่า ด้านอื่น ๆ ดังนั้น ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอน ต้องร่วมมือกันแก้ไขปัญหาทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านพฤติกรรมนักเรียน และด้านอื่น ๆ ควบคู่กันไป ทั้งนี้ผู้บริหารควรมีกระบวนการบริหารความขัดแย้งที่เกิดขึ้นให้คลี่คลายลง ต้องดำเนินการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั้งภายใน ภายนอก และนำผลที่ได้มาใชวางแผนปรับปรุง พัฒนาโรงเรียน ซึ่งหากโรงเรียนมีความสามารถที่จะแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นระบบ และมีเหตุผล ย่อมทำให้เกิด การพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น

การบริหารงานภาครัฐแนวใหม่กับประสิทธิภาพองค์กรของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ กับประสิทธิภาพองค์กรของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในภาพรวมจะพบว่าด้านที่มีความสัมพันธ์กัน ดังนี้

ความสัมพันธ์ของการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ด้านการมุ่งความเป็นเลิศสู่องค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง มีความสัมพันธ์สัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพองค์กรของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย

ราชภัฏสวนสุนันทา ด้านความสามารถในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาโรงเรียนในทิศทางเดียวกัน และด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียน กรณีดังกล่าวนี้อธิบายได้ว่า โรงเรียนสาธิตฯ มีผู้บริหารที่สนใจข้อเสนอแนะจากผู้ปกครอง ชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง มาใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงกระบวนการทำงานเสมอ ผู้บริหารเปิดโอกาสให้อาจารย์ผู้สอน ผู้ปกครอง ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนด นโยบายของโรงเรียน และโรงเรียนสาธิตฯ จัดให้มีการเรียนการสอนครอบคลุมเนื้อหาตามหลักสูตรโดยใช้เทคนิคการสอนที่ทันสมัยและมีความหลากหลาย ซึ่งแนวคิดของมอท์ Mott (1972) ได้กล่าวว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนในแง่ของความสามารถจะต้องพัฒนาให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีคุณธรรม จริยธรรม โรงเรียนต้องมีความสามารถในการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ ทั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Boonsanong (2012) ที่พบว่าการทำงานขององค์การแห่งการเรียนรู้มีอิทธิพลเชิงบวกต่อระดับ ประสิทธิภาพขององค์การ เพราะว่าเมื่อองค์การพร้อมที่จะเรียนรู้จากการมีบรรยากาศที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ สอนวิธีเรียนรู้ มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และเปิดโอกาสให้บุคลากรได้พบปะ พูดคุย วิเคราะห์แลกเปลี่ยน ประสบการณ์จากองค์การภายนอก ย่อมจะทำให้บุคลากรเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ได้ง่าย สามารถนำความรู้ที่ได้ไป ปรับใช้ในการทำงาน ส่งผลให้การทำงานราบรื่น นำไปสู่การเกิดประสิทธิผลขององค์การ

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 แนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพองค์การของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เนื่องด้วยโรงเรียนสาธิตฯ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ชัดเจนแล้ว ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ปกครอง ชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกับโรงเรียน เพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนสาธิตฯ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 ปัจจุบันโรงเรียนแต่ละแห่งในประเทศไทยกำลังประสบปัญหาขาดแคลนจำนวนนักเรียนในการเข้าศึกษาต่อในโรงเรียน ดังนั้นโรงเรียนควรมีการปรับเปลี่ยนการบริหารให้เป็นการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่เป็นรูปธรรม ชัดเจนในการปฏิบัติ ซึ่งจะส่งผลให้โรงเรียนมีประสิทธิภาพในด้านต่างๆ และเป็นที่ยอมรับ เพื่อให้นักเรียนสนใจเข้าเรียนต่อมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้เป็นเพียงอาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีเพิ่มประชากรให้มีความหลากหลาย ได้แก่ ผู้บริหาร นักศึกษา ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาอาจจะได้ผลที่แตกต่างกัน

2.2 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งข้อมูลที่ได้รับอาจไม่เพียงพอต่อการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมายที่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม

2.3 ควรศึกษาประสิทธิผลด้านความสามารถในการแก้ปัญหาภายในโรงเรียนโดยทำการศึกษาแบบเชิงลึกถึงสาเหตุที่ทำให้มีประสิทธิผลกว่าทุกๆ ด้าน ทั้งนี้เพื่อเป็นการวิเคราะห์รายละเอียดต่อไป

เอกสารอ้างอิง (References)

- กองนโยบายและแผน. (2561). สารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประจำปีงบประมาณ 2561. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- ชมภูษ หุ่นาค. (2560). การจัดการภาครัฐแนวใหม่ : การเปลี่ยนแปลงเพื่อสร้างผลิตภาพสูงสุด. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). ปีที่ 7 ฉบับที่ 3, 125-139.
- นิรุช บุญยฤทธิฐานนท์. (2551). ผลลัพธ์การนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่มาใช้ในการปฏิรูประบบราชการของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดเชียงใหม่. ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภาวดี อนันต์นาวิ. (2555). หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: มนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2551). คู่มือการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2552. สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
- Jindapong, S. (2006). The Relationship Between Learning Organization Behavior of Administators and the Effectiveness of Primary Schools Under the Office of Srakaeo Educational Service Area 1. A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement for the Master of Education in Educational Adminsitration Faculty of Education, Burapha University. (in Thai).
- Pollitt, C. & Bouckaert, G. (2001). Public Management Reform: A Comparative Analysis (2nd ed.). New York, NY: Oxford University Press.
- Yamane, Taro. (1973). Statistics: An Introductory Analysis. Third editio. Newyork : Harper and Row Publication.